

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

De Dolo Et Contvmacia. Titvlvs VI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

procurator adversus possessorem non audiat, nisi probet possessionem legitimam. Ioan. And.

Bonifacius VIII.

A decimas 4, quas canonici & sancti Nicolai se assignaverunt in parrochia ecclesie B. clerici possedisse allegantur, & eis per eundem clericum spoliatos fuisse, nequaquam debent restitui, nisi evidenter docuerint, quod eorum possessionem legitime affectu fuissent. Quia eas decessisse injuste verisimiliter presumuntur, cum proveniant ex pradiis in alienam parrochiam constitutis. Siquis manifestum (nisi aliud ostendatur) eas de jure communi ad eandem ecclesiam pertinere.

DE DOLO ET CONTUMACIA.

TITVLVS VI.

CAP. I.

Qui contumax condatatur in expensis: nec citatur ulterius ad suam petitionem reus, nisi teneat de voluntate & compare.

Innocentius IV.

Cor qui ad terminum venie, ad quem citari adversarium fecerat, non curavit, venientem reo in expensis 4, (propter hoc factis legitime) condempnat. Ad citationem aliam minime admittitur, nisi sufficienter caverit, quod in termino fideliter obedire comparere.

CAP. II.

Qui appellatorem & recedentem citare ulterius non tenetur, si citus in causa procedat: nisi postquam appellatum renunciet. Ioan.

Bonifacius VIII.

Pro qua tua interlocutoria vel gravamine, quod per te non proponitur illatum, a tua presentia recedit appellatus, (cum proferri videatur hoc ipso se nolle coram te de cetero lingere) citare ad alia, quae postea in iudicio litiganda incumbunt, vel etiam ad sententiam audiendam, (nisi sponte appellationsi suae renunciet) non tenetur. Necideo minus (quod in eius absentia processerit) tuas processus validos reputari debent.

DE EO QUI MITTITUR IN POSSESSIONEM CAUSA REI SERVANDAE.

TITVLVS VII.

CAP. VNIC.

Quando optat de beneficio ecclesiastico, ob contumaciam reus non fit in possessionem, sed ad sententiam lite non contestata proceditur.

Innocentius IV.

Um si, qui (super dignitate, personatu, vel beneficio ecclesiastico obtinendis) cum aliquo litigat possessore, ob partis adversae contumaciam, causa litiganda in ipsorum possessionem statuimus non mittimus: ne per hoc ad ea ingressus patere valeat vitiosum. Sed licet in hoc casu (contumacia absentiam divisae sententia) etiam lite non contestata, diligenter examinato negotio, ipsum sine debito terminetur.

Ubi de assensu. de assensu. b. vide Bald. gl. 1. a. fin. de proce. For. c. al. ut. Innoc. IV. in concil. Lugdun. c. val. Bald. in l. incontinetia. C. de iust. et finem. lib. de dol. & contum. For. c. al. ut. Innoc. IV. in concil. Lugdun. f. An. p. de iud. cap. ad praesens beneficium, nec sit eorum inquestio. de iud. in Clem. II. de sep. pos. Paul. For. c. Ubi contra contumaciam non mittitur in possessionem, & si mora est periculosa, proceditur ad desistendum.

UT LITE PENDENTE NIHIL INNOVETUR.

TITVLVS VIII.

CAP. I.

Si ex duobus litigantibus electus aliter decedat, renunciet, vel a prosecutione causa excludatur, si lite pendente cum reliquo fuerit alia electio facta, non tenet.

Bonifacius VIII.

Ipsentis, qui propter electionem diversas ecclesie patitur interdum, occurrere cupientes. Scimus, ut si (aliquibus apud sedem Apostolicam, vel alibi litigantibus, super electionibus de se in discordia celebratis) aliquid ipsorum mori, vel suo iuri renunciare, aut a prosecutione ipsius contigerit quoquo modo excludi: ad electionem aliam (lite super electione superstitis electi pendente) nullatenus procedatur. Alias attentata contra hoc electio, ipso iure viribus non subsistat.

CAP. II.

Si beneficiarius (contra quem super beneficio litigatur) cedat, vel decedat, si alius lite pendente eum supersedeat fuerit electus, non valet electio. Si vero aliquis (quorum inter se) ad desensionem litis volumus admitti, in eo statu, in quo erat causa, admittemur. Ioan. And.

Idem.

Sij (contra quos super dignitatibus, personatibus, vel aliis ecclesiasticis beneficiis, que possident a litigantibus) lite pendente cedant, vel forte decedant, ne propter novos adversarios (qui malitiose interdum petitoribus fatrogantur) litigia in ecclesiarum dispendium prorogari contingat: statuimus, ut dignitates, personatus vel beneficia huiusmodi (donec contra superstites lis finita fuerit) aliis nullatenus conferantur, nec ad ea eligatur quisquam, vel etiam presentetur. Quod si fecus actum fuerit, eo ipso irritum habeatur. Sane si ad defensionem ipsius litis, aliqui quorum intererit, petierint se admitti: eos in illo statu, in quo ipsam invenerint, decernimus admittendos.

DE CONFESSIS.

TITVLVS IX.

CAP. I.

Super falso negativo per partem improbabili (si iudicis videbitur) est admittenda positio. Dominicus.

Innocentius IV. in concil. Lugdunensi.

Statuimus, ut positiones negativas (quae probari non possunt nisi per confessionem adversarii) iudices admittere possint, si equitate suadente viderint expedire.

CAP. II.

Si reus iussus positivibus respondere recusat, vel si contumaciter recedit, habeatur pro confessis: scus si prius, quam se iussus esse, contumax fuerit: nam tunc procedatur contra eum rationem contra contumaciam. Ioan. And.

Bonifacius VIII.

Si post praestitum veritatis aut calumnie iuramentum, reus vel procurator ipsius, positionibus ab adversario sibi factis interrogatus, iustusque a iudice

a Not. Phil. & Pet. de Anon. cap. quod in beneficibus esse vera possessio, et illa est causa quare in talibus sitis possessoria, sicut in profanis: et limitant istum textum. Ansh. & Dominicus, non procedere in petitore decedente: neg. distat. Clem. 11. si ab ea in eod. quia illa intelligitur, quando nullo modo pendet mortuus petitor: item limitatur recte quando is est noster privatus a Papa, et eum ad quem spectat providere. Phil. hoc. For. b. vide Paul. de Cast. conf. 167. in cap. ad primatum. vel. 2. & Cyn. l. 2. §. sed quia. c. de iur. cal.